

хайде, бягай на Лъжата...”

Сътма бунàр - извор край с. Боров дол, на който завързват „нишан” от своя дреха против треска и се мият с водата, за която се вярва, че е лековита, от т. *sitma*=треска, малария, Трескава чешма

Сега в **Шех бунàр** има пак лозя.... Та тук в Шех бунар, до чаташката чешма на Симеоновден ставаше голям събор. Празнуваха го и турци, и българи. Събираха се хора от много краища и то заради борбите. Големи борби ставаха. Погледни кои на коли, кои на коне и натъкмени хората се събираха. Икисчени и алобасци през Карабаир по чамдерското пътче, поопрашени от жълтите пясъци на Меджерлика, беленските, чашлийските и чамдерски турци и българи.

На левия бряг на река **Белядерè** са се намирали старите лозя на терзобасци и околните 3-4 села. В средата на тези лозя има една развалена джамия от незапомнени времена и до нея чешма. Щом узряло гроздето на тия лозя, според моите дядовци, които добре помнеха това, което са им разказвали техните бащи, се правели разни увеселения от турците, в които са вземали участие и българите. Тук са се правели гюреши, идвали са пехливани от много краища на България и се борили, свирели са гайди, зурни, тъпани. Всичко е ставало 7 петъка наред - от узряването на гроздето до прибирането му. Но след 1927 година тези веселби са прекъснали да се провеждат, тъй като много от турците напуснали лозята си, но и българите не могли да отидат да си работят лозята, защото вечерта няма да се върнат по домовете си здрави и необрани от турците

В местността **Ше бунàр**, сега известна като Синдиката, Боровдолския боаз или Читака, боровдолските турци са отглеждали лозя и градини. Там е имало джамия и голяма чешма. На това място те са правели много веселби. Но в един момент дядо Боран, който бил кмет на селото, я продава на